

Từ lần đầu tiên tháp tùng bà vợ tôi dự Đại hội Trưng Vương đã hơn mười năm, tôi có thêm nhiều công tác với tư cách rể Trưng Vương.

Này nhé, trước mỗi lần Đại hội, tôi phải xấp xếp chương trình di chuyển; phải lái xe, nếu đi đường bộ; phải đặt mua vé máy bay, nếu họp ở tiểu bang xa v.v...

Tại Đại hội, phải chăm sóc bà ấy cho chu đáo, nếu không, về nhà sẽ bị xài xể.

Mỗi lần bà gặp bạn cũ, phải đứng gần cho bà giới thiệu và phải sẵn sàng máy hình để chụp hình các bà lúc các bà đang tươi vui. Và phải chụp hình làm sao để các bà trông trẻ ra ít nhất là dăm tuổi... Phải làm thư ký để ghi chép địa chỉ và số điện thoại của các chị bạn để bà dễ liên lạc sau này... Phải chịu khó chi tiền điện thoại viễn liên khi các bà tâm sự hơi nhiều...

Khó khăn lắm chứ không phải dễ đâu!

yêu cầu vợ chồng chúng tôi đóng góp bài vở như mọi năm, vì chính chị cũng phải gồng mình đảm nhiệm trách vụ Trưởng ban Báo chí thêm một năm nữa.

Mấy lần viết lãng nhãng, chúng tôi đã cạn đề tài. Bàn nhau, thôi tạm ngưng một năm, kiếm cơ xin lỗi chị Hồng Phúc để thoái thác (cớ chính đáng, chứ không phải giả mạo đâu), nhưng cũng không được, vì các chị nói khéo quá. Vì cảm động thấy chính các chị cũng đã phải cố gắng hy sinh thì giờ, tiền bạc để đóng góp cho danh tiếng chung Trưng Vương, nên chúng tôi đành phải vâng lời, cố moi ra một chuyện để viết cho vui về cả làng.

Đấy là chuyện tôi làm MC tiệc cưới cho cháu Andy Đỗ Bảo Quốc, con trai lớn của anh chị Đỗ Quý Thanh-Hương Kiều Loan. Tôi không có tài ăn nói mà được mời làm MC là một chuyện lạ

CHÁU CHẮT HAI BÀ

Lại nữa, từ ngày qua Mỹ, các chị bạn của bà trở

LÊ VĂN NINH

tai, nên tôi mới đem ra đây mua vui cùng quý vị.

thành thi sĩ, văn sĩ và ca sĩ rất nhiều; vì thế, phải luôn sẵn sàng hỗ trợ các chị bạn của bà trong lúc trình làng các tác phẩm văn chương đó... Và nhớ là phải hỗ trợ một cách hân hoan nhiệt tình cơ đấy!

Khi bà viết bài cho Đặc san Trưng Vương, phải đánh máy và trình bày bài của bà sao cho thật đẹp. Ngoài ra, còn có thêm đặc ân là viết bài với tư cách rể Trưng Vương để ca tụng cháu chắt Hai Bà đăng trong Đặc san Trưng Vương. Cũng nhờ những đặc ân đó, mà tôi được quen biết, không những các chị Trưng Vương bạn của bà, mà còn được biết và đôi khi trở nên thân thiết. với đức lang quân của các chị đó nữa.

Hồi đầu tháng 2 năm nay (2002), chị Hồng Phúc dưới Houston, viết cho một cái note,

Cháu Bảo Quốc xấp xỉ tuổi cháu Lâm, cậu con trai lớn của chúng tôi; nên anh chị Thanh và chúng tôi thường hay bàn chuyện cưới vợ cho các cháu, chỉ mong sao cho các cháu có người bạn đường là người Việt; chứ đừng là cô gái tóc vàng, mắt xanh, e rằng họ hàng sẽ gặp trở ngại trong vấn đề ngôn ngữ bất đồng.

Thế rồi, đầu tháng 2 năm 2001, chị Hương Kiều Loan gọi điện thoại, báo tin mừng là cháu Bảo Quốc đã chọn được bạn gái và chị xí phần trước là chúng tôi phải dành thì giờ vào cuối tháng 6 năm đó để dự hôn lễ và đồng thời, chị cũng yêu cầu tôi làm MC cho tiệc tân hôn của cháu. Chúng tôi hứa sẵn sàng dự lễ cưới, nhưng xin phép không làm MC, vì như đã trình bày, tôi ăn nói rất ư là chậm chạp. Chính bà vợ tôi cũng

phải can ngăn vì sợ tôi ăn nói nhát gừng, sẽ làm sốt ruột người nghe. Nhưng chị Hương Kiều Loan, nại tình bằng hữu thân thiết, nhất định bảo tôi phải làm MC ; vì anh chị chỉ muốn cái tính chân thật, chừng chạc đó của tôi mà thôi; chứ thực ra hôm đó, anh chị đâu có thiếu bạn văn, khéo ăn nói, và đã từng làm MC trên các diễn đàn văn nghệ hải ngoại. Thế là tôi đành phải nhận lời , nhưng trong lòng lo ngay ngáy.

Cuối tháng Tư năm 2001 mới nhận được thiệp cưới của cháu Bảo Quốc; lúc đó mới biết tên hôn thê của cháu là Liên Phương, người của Oklahoma City, xứ Oklahoma. Gia đình anh chị Thanh ở Kansas, hôn lễ sẽ được cử hành ở Oklahoma City ngày 30 tháng 6 , mà chúng tôi ở Dallas, cho nên trước ngày cưới 2 tuần, chị Hương Kiều Loan và chúng tôi phải thường xuyên liên lạc điện thoại viễn liên để biết rõ tên họ và thứ bậc liên hệ gia tộc của hai họ nhà trai và nhà gái để tôi thông suốt, trước khi giới thiệu hai họ với quan khách.

Tiệc cưới của cháu Bảo Quốc được tổ chức linh đình tại nhà hàng Hồng Kông ở Oklahoma City.

Rất may, tôi được cháu Thùy

Anh chị Phòng, LVNinh, CamLy, HKLoan, TĐKhoa và ĐQThanh

Trang, cô con gái xinh đẹp và tài năng của Trưng Vương Kim Dung hỗ trợ rất lưu loát, giúp chuyển ngữ sang tiếng Mỹ cho quan khách người Mỹ hiểu. Trong lúc giới thiệu hai cháu Bảo Quốc và Liên Phương, tôi mới cảm thấy niềm hạnh phúc to lớn không những của hai cháu, mà còn là niềm vui rạo rào của anh chị Đỗ Quý Thanh-Hương

Kiều Loan, đã có được con dâu người Việt, thắm nhuần tiếng Việt và đạo lý Việt Nam. Cô dâu Liên Phương và chú rể Bảo Quốc đã rất cảm động , bày tỏ lòng biết ơn sâu xa đến công ơn dưỡng dục của các bậc sinh thành. Thật rất đẹp đôi, trai tài, gái sắc.

Quanh bàn của chúng tôi, tôi lại thấy được đầy đủ các đồng môn thân thiết của chị Hương Kiều Loan ở khắp các tiểu bang xa về dự ngày vui của hai cháu Bảo Quốc - Liên Phương, như Bích Huyền, Đan Hà, Đan Tâm, Cam Ly, Bình, Sen ... và các chị Thanh, Kim Dung, Yến, Duyên, Nũng, Kỳ, Thuận ... chính tại Oklahoma.

Riêng tôi, sau khi chấm dứt nhiệm vụ giới thiệu hai họ và cô dâu, chú rể về bàn, tôi cũng có niềm an ủi nho nhỏ là không bị bà vợ cần nhằn là ăn nói nhát gừng nữa, vì hầu như mọi người quen biết trong bữa tiệc cưới đều bênh tôi và chấm điểm tốt cho tôi. Và tôi cũng phải cảm ơn cháu

Ngô Thế Thùy Trang đã đem lại bầu không khí sinh động và tươi mát trong việc giới thiệu đó.

N i e ^ m mong ước chân thành của tôi là làm sao cho những thế hệ cháu

chất kế tiếp của Hai Bà ở hải ngoại, kết hợp với những giòng dõi Trưng Triệu ở quê nhà, không những sẽ không quên, mà sẽ vẫn duy trì được và phát huy thêm những truyền thống tốt đẹp của giòng giống Lạc Hồng, như ơn nghĩa sinh thành mà chúng ta hằng mang nặng .

Lê Văn Ninh tạp ghi